

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΤΡΙΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΥΠΟΘΕΣΗ Χ.Κ. κατά της ΕΛΛΑΔΑΣ
(Προσφυγή με Αριθμό 38194/97)

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΙΟ
17 Οκτωβρίου 2000

Η παρούσα απόφαση θα οριστικοποιηθεί υπό τις συνθήκες που ορίζονται στο Άρθρο 44 παρα.2 της Συμβάσεως. Υπόκειται σε συντακτική αναθεώρηση πριν την δημοσίευση της οριστικής της μορφής.

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
République Hellénique, Athènes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

Στην υπόθεση Χ.Κ. κατά της Ελλάδος,
1ο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
(Τρίτο Τμήμα) συνεδριάζοντας ως Τμήμα αποτελούμενο από
τους:

Κο J.P.Costa, Πρόεδρο

Κο Κ.Ροζάκη,

Κο Α.Λουκαΐδη,

Κο P.Küris,

Κα F.Tulkens,

Κο K.Jungwiert,

Sir Nicolas Bratza, Δικαστές

όπως και από την Κα S.Dollé, Γραμματέα,

Αφού διασκέφθηκε μυστικά στις 30 Νοεμβρίου 1999 και
στις 26 Σεπτεμβρίου 2000,

Δημοσιεύει την ακόλουθη απόφαση, που εκδόθηκε κατά την
τελευταία ημερομηνία : . . . . .

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση έχει τη βάση της σε μία προσφυγή (με αριθμό 38194/97) κατά της Ελλάδας που υποβλήθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρώπινων Δικαιωμάτων ('την Επιτροπή') σύμφωνα με το παλαιό Άρθρο 25 της Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεσιών ('την Σύμβαση') από έναν Έλληνα υπήκοο, τον Κο Χ.Κ. ('τον Προσφεύγοντα'), στις 19 Ιουνίου 1997.

2. Ο προσφεύγων, στον οποίον είχε χορηγηθεί ευεργέτημα πενίας, εκπροσωπήθηκε από τον Κο Κ.Μαυροειδή, δικηγόρο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Η Ελληνική Κυβέρνηση ('η Κυβέρνηση') εκπροσωπήθηκε από τον Κο Μ.Απέσσο, Πάρεδρο ΝΣΚ, αντιπρόσωπο του Εκπροσώπου της Κυβέρνησης, και την Κα Β.Πελέκου, Δικαστικό Αντιπρόσωπο

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
République Hellénique, Athènes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

ΝΣΚ.

3. Ο προσφεύγων αιτιάτο, συγκεκριμένα, ότι το δικαστήριο δεν είχε εξετάσει το δικαίωμά του σε αποζημίωση για την προσωρινή του κράτηση και ότι η σχετική απόφαση δεν ήταν αιτιολογημένη.

4. Η προσφυγή μεταφέρθηκε στο Δικαστήριο την 1^η Νοεμβρίου 1998, όταν τέθηκε σε ισχύ το Ενδέκατο Πρωτόκολλο της Συμβάσεως (Άρθρο 5 παρα.2 του Ενδέκατου Πρωτοκόλλου της Συμβάσεως)

5. Η προσφυγή ανατέθηκε στο Τρίτο Τμήμα του Δικαστηρίου (Άρθρο 52 παρα.1 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου). Εντός του Τμήματος αυτού, η έδρα του θα εξέταζε την υπόθεση (Άρθρο 27 παρα.1 της Συμβάσεως) συντέθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 26 παρα.1 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

6. Με απόφασή του της 30^{ης} Νοεμβρίου 1999, το Τμήμα έκρινε την προσφυγή μερικώς παραδεκτή, αποφασίζοντας να εξετάσει τα επιχειρήματα της Κυβέρνησης, ότι ο προσφεύγων δεν είχε εξαντλήσει τα εθνικά ένδικα μέσα μαζί με το βάσιμο της προσφυγής.

7. Ο προσφεύγων υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επί του βαισίμου (Άρθρο 59 παρα.1 του Κανονισμού). Κυβέρνηση κάλεσε το Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή για τον λόγο ότι δεν είχε υποβληθεί εντός του περιθωρίου των έξι μηνών του Άρθρου 35 παρα.1 της Συμβάσεως.

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

8. Στις 25 Οκτωβρίου 1990 και στις 9 Νοεμβρίου 1990 είχαν υποβληθεί εγκλήσεις κατά του προσφεύγοντα για ηθική

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
République Hellénique, Athènes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

αυτουργία σε απάτη και έκδοση ακάλυπτων επιταγών. Ο εισαγγελέας άσκησε ποινική δίωξη εναντίον του

9. Το 1994 ο τακτικός ανακριτής διέταξε την προσωρινή κράτηση του προσφεύγοντα (ένταλμα υπ' αριθμόν 22/94). Ο προσφεύγων όμως απέφυγε την σύλληψη.

10. Στις 5 Αυγούστου 1994, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών παρέπεμψε τον προσφεύγοντα να δικάσθει ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, που συνεδρίαζε σε πρώτο βαθμό, για τις ανωτέρω κατηγορίες. Το Συμβούλιο επικύρωσε το ένταλμα του τακτικού ανακριτή αναφορικά με την προσωρινή κράτηση του προσφεύγοντα.

11. Στις 2 Φεβρουαρίου 1995, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών αποφάσισε να παραπέμψει τον προσφεύγοντα σε δίκη για έναν αριθμό συμπληρωματικών κατηγοριών.

12. Ο προσφεύγων συνελήφθη στις 2 Σεπτεμβρίου 1995. Μεχρι τις 30 Οκτωβρίου 1995 θεωρήθηκε ότι εξέτιε ποινή που του είχε επιβληθεί για άλλα αδικήματα το 1989. Ως αποτέλεσμα, η προφυλάκιση του προσφεύγοντα για την απάτη και τις άλλες κατηγορίες που ανασέρονται ανωτέρω ξεκίνησε επισήμως στις 30 Οκτωβρίου 1995.

13. Στις 17 Ιουλίου 1996 ο προσφεύγων ζήτησε την αντικατάσταση της προσωρινής του κρατήσεως με περιοριστικούς όρους. Στις 22 Αυγούστου 1996 το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών απέρριψε αυτήν την αίτηση.

14. Στις 2 Σεπτεμβρίου 1996, ο προσφεύγων προσήλθε μαζί με τους ΜΒ, ΤΚ και ΔΚ ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Εκπροσωπήθηκε από τον δικηγόρο που εκπροσωπούσε και τους ΜΒ και ΤΚ. Η δίκη διήρκεσε μέχρι τις 3 Σεπτεμβρίου 1996, όταν υποβλήθηκαν στο δικαστήριο οι τελικές αγορεύσεις των μερών αναφορικά με το ερώτημα της ενοχής του προσφεύγοντα και των συγκατηγορουμένων του. Κατόπιν, το δικαστήριο αποσύρθηκε για να συσκεφθεί και αποφάσισε να

κηρύξει τον προσφεύγοντα αθώο και να καταδικάσει τους ΜΒ και ΤΚ.

15. Η σχετική απόφαση δημοσιεύθηκε και κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τις προτάσεις για τις ποινές που επρόκειτο να επιβληθούν στους ΜΒ και ΤΚ. Ο δικηγόρος που εκπροσώπωσε τον αιτούντα όπως και τους ΜΒ και ΤΚ υπέβαλε τις προτάσεις του αναφορικά με αυτό το σημείο. Το δικαστήριο αποκύρθηκε για να συσκεφθεί και αποφάσισε για τις ποινές που θα επιβάλλονταν. Αποφάσισε επίσης ότι 'ο προσφεύγων δεν θα αποζημιωνόταν για τον χρόνο της προφυλάκισής του'. Η σχετική απόφαση δημοσιεύθηκε την ίδια ημέρα, δηλαδή στις 3 Σεπτεμβρίου 1996.

16. Το κείμενο όμως καθαρογράφηκε στις 9 Δεκεμβρίου 1996. Ο προσφεύγων ενημερώθηκε για αυτήν την εξέλιξη αργότερα και έλαβε θεωρημένο αντίγραφο στις 28 Ιουλίου 1997.

II. ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

17. Ο Κώδικας Ποινικής Διαδικασίας προβλέπει τα ακόλουθα:

Άρθρο 533 παρα. 2

'Όσοι κρατήθηκαν προσωρινά και κατόπιν αθωώθηκαν ... έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν αποζημίωση ... αν από την διαδικασία προέκυψε ότι δεν τέλεσαν την αξιόποινη πράξη για την οποία κρατήθηκαν προσωρινά'.

Άρθρο 535 παρα. 1

'Το Δημοσίο δεν έχει υποχρέωση για αποζημίωση, αν εκείνος που ... κρατήθηκε προσωρινά έγινε από πρόθεση ή βαριά αμέλεια παραίτιος της προσωρινής κράτησής'.

Άρθρο 536 παρα.1 & 2

Σχετικά με την υποχρέωση του Δημοσίου για αποζημίωση αποφαιίνεται το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, με ιδιαίτερη ταυτόχρονη απόφαση, ύστερα από προφορική αίτηση εκείνου που αθώθηκε. Μπορεί όμως να ενεργήσει έτσι και αυτεπαγγέλτως. ...

Η απόφαση για την υποχρέωση αποζημίωσης δεν προσβάλλεται αυτοτελώς με ένδικο μέσο και παύει να ισχύει με την εξαφάνιση της απόφασης για την κύρια ποινική υπόθεση'.

Άρθρο 537 παρα.1 & 2

Έκείνος που ζημιώθηκε μπορεί να υποβάλει και αργότερα την αιτησή του για αποζημίωση στο ίδιο δικαστήριο.

Στην περίπτωση αυτή η αίτηση παραδίδεται στον εισαγγελέα του δικαστηρίου αυτού μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία σαράντα οκτώ ωρών από την απαγγελία της απόφασης στο ακροατήριο'.

Άρθρο 539 παρα.1

Αφού αναγνωριστεί η υποχρέωση για αποζημίωση από το Δημόσιο, ο δικαιούχος μπορεί να εγείρει αγωγή στα πολιτικά δικαστήρια, που δεν μπορούν να εξετάσουν πάλι την ύπαρξη αυτής της υποχρέωσης'.

Άρθρο 540 παρα.1

Αντικείμενο της αξίωσης για αποζημίωση είναι κάθε ζημία που προκλήθηκε από την ... προσωρινή κράτηση στην περιουσιακή κατάσταση εκείνου που άδικα κρατήθηκε προσωρινά.... Αναγνωρίζεται επιπλέον σ' αυτόν και χρηματική ικανοποίηση ...'.

Ο ΝΟΜΟΣ

I. ΟΙ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΕΣ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

18. Αντί να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του βάσιμου της προσφυγής, η Κυβέρνηση κάλεσε το Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή για τον λόγο ότι δεν είχε υποβληθεί εντός της εξάμηνης προθεσμίας του Άρθρου 35 παρα.1 της Συμβάσεως. Ισχυρίστηκε ότι ο προσφεύγων λανθασμένα υποστήριξε ότι ο εισαγγελέας θα μπορούσε να έχει υποβάλει αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης που του αρνείτο αποζημίωση. Ισχυρίστηκε επίσης ότι ήταν δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι είχε σταθεί αδύνατο στον προσφεύγοντα να λάβει αντίγραφο της απόφασης του Εφετείου για μία περίοδο έξι μηνών.

19. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με το Άρθρο 35 παρα.4 της Συμβάσεως μπορεί να απορρίψει μία προσφυγή ως απαράδεκτη σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας. Στην παρούσα υπόθεση, όμως, δεν βρίσκει λόγο να παρεκκλίνει από την από 30 Νοεμβρίου 1999 απόφασή του, όπου είχε κρίνει ότι ο προσφεύγων είχε συμμορφωθεί με την προϋπόθεση της εξάμηνης προθεσμίας υποβολής και είχε κηρύξει παραδεκτή την προσφυγή. Το Δικαστήριο, συνεπώς, απορρίπτει την σχετική προκαταρκτική ένσταση της Κυβέρνησης.

20. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει περαιτέρω ότι είχε συναψει στην εξέταση του βάσιμου της προσφυγής την εξέταση της ενστάσεως της Κυβέρνησης αναφορικά με την εξάντληση των εθνικών ένδικων μέσων. Αυτό, όμως, είναι ένα θέμα που αφορά την πρώτη από τις αιτήσεις του προσφεύγοντα σύμφωνα με το Άρθρο 6 παρα.1 της Συμβάσεως, που το Δικαστήριο θα εξετάσει στις ακόλουθες παραγράφους.

II. ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΠΑΡΑ.1

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
République Hellénique, Athènes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

21. Ο προσφεύγων παραπονέθηκε κατ'αρχήν ότι το δικαστήριο δεν είχε εξετάσει το δικαίωμά του σε αποζημίωση για την προφυλάκισή του. Δεύτερον, παραπονέθηκε ότι η σχετική απόφαση δεν ήταν αιτιολογημένη. Επικαλέσθηκε την παράγραφο 1 του Άρθρου 6 της Συμβάσεως, που προβλέπει τα ακόλουθα:

Ήταν πρόσωπο έχει δικαίωμα όπως η υποθεοίς του δικασθεί δικαίως ... υπό ... δικαστηρίου ... το οποίον θα αποφασίσει επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών του αστικής φύσεως ...

22. Η Κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι δεν υπήρχε 'αστικής φύσεως' δικαίωμα στην αποζημίωση για την προφυλάκιση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Σε κάθε περίπτωση, τόνισε ότι ο προσφεύγων, ο οποίος εκπροσωπείτο από δικηγόρο, θα μπορούσε να έχει ζητήσει, μετά την αθώωσή του, να μιλήσει στο δικαστήριο για το δικαίωμά του σε αποζημίωση. Επέλεξε, όμως, να μην υποβάλει καμία πρόταση αναφορικά με το σημείο αυτό, και το δικαστήριο έπρεπε να ενεργήσει αυτεπαγγέλτως. Οι λόγοι που δεν δόθηκε αποζημίωση στον αιτούντα είχαν να κάνουν με το γεγονός ότι είχε υπάρξει φυγόδικος στα παρελθόν. Συνεπώς, είχε καταστεί παραίτιος της προσωρινής του κράτησης.

23. Ο προσφεύγων υποστήριξε ότι το δικαίωμα σε αποζημίωση ήταν από την ίδια του την φύση 'αστικό'. Αναφέρθηκε στην από 29 Μαΐου 1997 απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Γεωργιάδη κατά Ελλάδος (Σύλλογή Αποφάσεων 1997-III, σελ.949). Ο προσφεύγων θεωρεί ότι το εθνικό δικαστήριο έπρεπε να τον είχε καλέσει να επιχειρηματολογήσει σχετικώς, πριν αποφασίσει για το δικαίωμά του σε αποζημίωση. Τέλος, τόνισε ότι η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου δεν ήταν αιτιολογημένη. Απλώς του αρνείτο αποζημίωση.

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
Républlque Hellénique, Athènes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

24. Όσον αφορά το επιχείρημα που συνάγει η Κυβέρνηση από το γεγονός ότι καμία αίτηση αποζημίωσης δεν είχε ποτέ υποβληθεί, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το Άρθρο 537 του Κώδικα Ποινικής Διαδικασίας, ο προσφεύγων είχε το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για αποζημίωση εντός σαράντα οκτώ ωρών από την απαγγελία της αθωωτικής απόφασης στο ακροατήριο. Όμως, πριν από την εκπνοή αυτής της προθεσμίας, το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ο προσφεύγων δεν θα έπρεπε να αποζημιωθεί. Σύμφωνα με το Άρθρο 536 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η απόφαση αυτή ήταν οριστική. Συνεπώς, το Δικαστήριο δεν βλέπει ποιάς θα ήταν ο σκοπός της υποβολής αιτήσεως αποζημίωσης δεδομένης της αυτεπάγγελτης απόφασης του Εφετείου και του οριστικού της χαρακτήρα. Συνεπώς, υπήρξε διαφορά για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του Άρθρου 6 της Συμβάσεως (δείτε την ανωτέρω απόφαση στην υπόθεση Γεωργιάδη κατά της Ελλάδος, σελ.959, παρα.31).

25. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι, σύμφωνα με την απόφαση στην υπόθεση Γεωργιάδη κατά της Ελλάδος, το Άρθρο 533 παρα.2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δημιουργεί ένα 'δικαίωμα' για ένα πρόσωπο που έχει προφυλακιστεί να ζητήσει αποζημίωση μετά την αθώωσή του. Το δικαίωμα αυτό είναι 'αστικής φύσεως' (δείτε ανωτέρω, σελ. 959, παρα.32 & 34). Το Δικαστήριο θεωρεί ότι η Κυβέρνηση δεν υπέβαλε κανένα επιχείρημα στην παρούσα υπόθεση που θα μπορούσε να δικαιολογήσει μία παρέκκλιση από αυτά τα συμπεράσματα. Συνεπώς, το Άρθρο 6 παρα.1 είχε εφαρμογή.

26. Αναφορικά με τη συμμόρφωση με την παράγραφο 1 του Άρθρου 6 της Συμβάσεως, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με την ανωτέρω απόφαση στην υπόθεση Γεωργιάδη κατά της Ελλάδος, καμία απόφαση επί του ζητήματος της αποζημίωσης δεν θα έπρεπε να λαμβάνεται χωρίς να δίνεται στον προσφεύγοντα η ευκαιρία να υποβάλει στο δικαστήριο τα

οχετικά επιχειρήματά του. Μία διαδικασία στην οποία προσδιορίζονται αστικά δικαιώματα χωρίς να ακούγονται οι προτάσεις των μερών δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συμβατή με την παράγραφο 1 του Άρθρου 6 (δείτε ανωτέρω, σελ.960, παρα.40). Αναφορικά με τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης, το Δικαστήριο σημειώνει ότι στις 2 Σεπτεμβρίου 1996 το Εφετείο έκρινε επί του δικαιώματος του προσφεύγοντος σε αποζημίωση αυτεπάγγελα, χωρίς να ζητήσει τα σχόλιά του. Σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ο προσφεύγων δεν μπορούσε να προσβάλει αυτήν την απόφαση. Συνεπώς, υπήρξε παραβίαση του Άρθρου 6 παρα.1 της Συμβάσεως, που αναφέρεται στο ότι το Εφετείο δεν άκουσε τον προσφεύγοντα. Επομένως, επίσης, η ένσταση της κυβέρνησης αναφορικά με την μη εξάντληση των εθνικών ενδίκων μέσων θα πρέπει να απορριφθεί.

27. Αναφορικά με την αιτίαση του προσφεύγοντα για την αιτιολόγηση της απόφασης του εθνικού δικαστηρίου για το δικαίωμά του σε αποζημίωση, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του, ο βαθμός της υποχρέωσης ενός δικαστηρίου να παρέχει αιτιολόγηση κυμαίνεται, μεταξύ άλλων, ανάλογα με την φύση της απόφασης (δείτε την ανωτέρω αναφερόμενη απόφαση Γεωργιάδη κατά της Ελλάδος, σελ.960, παρα.43). Στην περίπτωση του προσφεύγοντος, όμως, το εθνικό δικαστήριο δεν επικαλέσθηκε καμία αιτία όταν απέκλεισε την αποζημίωση. Συνεπώς, το Άρθρο 6 παρα.1 της Συμβάσεως παραβιάστηκε επίσης ως αποτέλεσμα της απουσίας οποιασδήποτε αιτιολόγησης στην απόφαση.

III. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

28. Το Άρθρο 41 της Συμβάσεως προβλέπει τα ακόλουθα:

Εάν η απόφασις του Δικαστηρίου κρίνει ότι έχει υπάρξει

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
République Hellénique, Athènes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

παραβίαση της Συμβάσεως ή των Πρωτοκόλλων της, και εάν το εσωτερικόν δίκαιον του ενδιαφερόμενου Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά ατελή επανόρθωση, το Δικαστήριο θα χορηγήσει, εν ανάγκη, εις το αδικηθέν μέρος δικαίαν ικανοποίησιν'.

A. Αποζημίωση

29. Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι δεν ήταν σε θέση να παρείχει αποδεικτικά στοιχεία σε σχέση με την βλάβη που έχει υποστεί. Αξίωσε το ποσόν των 200.000.000 δραχμών για ηθική βλάβη. Η Κυβέρνηση δεν σχολίασε.

30. Μετά από δίκαια εκτίμηση, το Δικαστήριο επιδικάζει στον προσφεύγοντα 2.000.000 Δραχμές ως αποζημίωση ηθικής βλάβης.

B. Δαπάνες και έξοδα

31. Ο προσφεύγων, που είχε ευεργέτημα πενίας, δεν υπέβαλε αξιώσεις για δαπάνες και έξοδα. Συνεπώς, το Δικαστήριο δεν επιδικάζει κανένα ποσό σχετικώς.

Γ. Τόκος Υπερημερίας

32. Σύμφωνα με τα στοιχεία που διαθέτει το Δικαστήριο, το προβλεπόμενο από το νόμο επιτόκιο που ισχύει στην Ελλάδα κατά τον χρόνο της εκδόσεως της παρούσας απόφασης είναι 6% τον χρόνο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Απορρίπτει τις προκαταρκτικές ενστάσεις της Κυβέρνησης,

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
République Hellénique, Athènes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

2. Κρίνει ότι έχει υπάρξει παραβίαση του Άρθρου 6 παρα.1 της Συμβάσεως που αναφέρεται στο γεγονός ότι το Εφετείο δεν άκουσε τα επιχειρήματα του προσφεύγοντα αναφορικά με το δικαίωμά του σε αποζημίωση για την προφυλάκισή του.
3. Κρίνει ότι έχει υπάρξει παραβίαση του Άρθρου 6 παρα.1 της Συμβάσεως που αναφέρεται στην απουσία αιτιολόγησης της απόφασης του Εφετείου που αρνήθηκε αποζημίωση στον προσφεύγοντα για την προφυλάκισή του.
4. Κρίνει ότι (α) το εναγόμενο Κράτος πρέπει να καταβάλλει στον προσφεύγοντα, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της οριστικοποίησης της απόφασης σύμφωνα με το Άρθρο 44 παρα.2 της Συμβάσεως, το ποσόν των 2.000.000 Δραχμών ως αποζημίωση για ηθική βλάβη, και ότι (β) απλός τόκος βάσει ετησίου επιτοκίου 6% θα είναι πληρωτέος από την εκπνοή της ανωτέρω τρίμηνης περιόδου μέχρι την πλήρη εξόφληση.
5. Απορρίπτει το υπόλοιπο της αξίωσης του προσφεύγοντος για δίκαιη ικανοποίηση.

Συντάχθηκε στην Αγγλική γλώσσα και γνωστοποιήθηκε εγγράφως στις 17 Οκτωβρίου 2000, κατ'εφαρμογή του Άρθρου 77 παρα.2 & 3 των Κανονισμών του Δικαστηρίου.

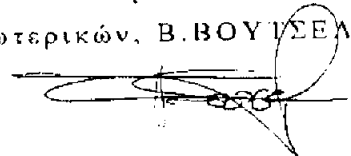
(Υπογραφές)

S.DOLLE
Γραμματέας

J.-P.COSTA
Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση από τα Αγγλικά στα Ελληνικά.

Η μεταφράστρια του Υπουργείου Εξωτερικών, Β.ΒΟΥΥΣΣΕΛΑ

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
République Hellénique, Athènes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens